

καντηλανάφτης

καντηλανάφτης, ο, θηλ. **καντηλανάφτισσα, η**, ουσ. [<καντήλι + ανάβω + κατάλ. -της], ο καντηλανάφτης·

- *άλλο ναύτης κι άλλο καντηλανάφτης*, λέγεται ειρωνικά, όταν προσπαθεί κάποιος να συγκρίνει δυο εντελώς ανόμοια πράγματα ή λέγεται ειρωνικά, όταν θέλουμε να υπογραμμίσουμε μια μεγάλη αντίθεση ανάμεσα σε δυο πράγματα ή καταστάσεις: «είσαι με τα καλά σου που θέλεις να συγκρίνεις την αυτοκινητάρα μου με το κατσαριδάκι σου; Άλλο ναύτης κι άλλο καντηλανάφτης». Για συνών. βλ. φρ. *άλλο ναύτης κι άλλο καντηλανάφτης*, λ. [άλλος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας